

Lovforslaget. Jeg tror, at hans Betragtninger i al Almindelighed maa gælde Loven, saaledes som den nu i nogle Aar har været med Tilslutning til Berner-Konventionen. Det ærede Medlem er mod den Beskyttelse, der her gives Forfattere og Kunstnere. Jeg har altid været for den, har ogsaa her i Rigsdagen haft Lejlighed til at udtale mig til Gunst for et Forslag af den Art. Jeg er altsaa ikke enig med det ærede Medlem i hans almindelige Betragtninger, men naar det ærede Medlem senere hen stiller Forslag om Udvalgsnedsættelse, — hvad der, saa vidt jeg forstod, er hans Hensigt —, vil jeg stemme derfor, og det er maaske rimeligst nu at begrunde dette. Jeg vil stemme derfor, fordi det Lovforslag, vi her have for, er vedtaget af Folketinget den 6. Maj, det vil sige i Lørdags; det er i Dag Tirsdag den 9., og det har været ganske umuligt for dette Tings ærede Medlemmer, som dog næsten alle ere ret beskæftigede i disse Dage, at sætte sig ind i, hvad disse Ændringer i og for sig betyde overfor Lovforslaget, og det saa meget mere som Lovforslaget, som den ærede sidste Taler ganske rigtigt bemærkede, har en Form, der gør det fuldkomment umuligt uden ved en grundig Sammenligning med den oprindelige Lov om Forfatter- og Kunstnerret af 29. Marts 1904 at forstaa, hvordan Forholdet bliver paa de enkelte Punkter. Jeg har ikke været i Stand til at gøre dette Arbejde, og jeg interesserer mig meget for Loven, saa jeg vilde gerne kunne gøre det. Jeg synes, at det er meget uheldigt for Landstinget saaledes uden Undersøgelse at vedtage et Lovforslag, der har den Betydning som dette — ogsaa den Betydning, det ærede Medlem omtalte med Hensyn til Folkeoplysningen — at presse det igennem her i Tinget, fordi der efter Sigende kun skal være nogle faa Dage af Rigsdagssamlingen tilbage. For Resten er Regeringen Herre over, hvor længe den vil, at Rigsdagen varer, og hvis den virkelig sætter megen Pris paa et saadant Lovforslag, maa den ogsaa kunne finde Tid til at lade Rigsdagen behandle det. Vi se ganske vist i Øjeblikket, at der endnu i Dag omdeles her i Tinget Ændringsforslag til et Lovforslag, som vi om lidt skulle behandle, Ændringsforslag, som det ogsaa vil være ret vanskeligt for ærede Medlemmer at sætte sig ind i, men det beviser kun, at Regeringen har meget Jag, og at den af store Partier her i Rigsdagen støttes i dette Jag. Altsaa, ikke af samme Hensyn, som det ærede Medlem, der sidst talte, stærkest gjorde

gældende, men af saadanne Hensyn, som han ogsaa har gjort gældende i sit Foredrag, det i mine Øjne upassende Jag og den Umulighed, det er for Landstinget at behandle dette Lovforslag saaledes, som det fortjener efter dets Betydning, vil jeg, naar Forslag derom fra det ærede Medlem foreligger, stemme for Udvalgs Nedsættelse og ogsaa opfordre andre til at gøre det.

Bramsen: Det er ikke, fordi jeg og mit Parti i og for sig ønske, at denne Sag ikke skulde behandles i et Udvalg, at jeg foreslog, at det skulde gaa glat igennem, men det er, fordi vi have været af den Mening, at vi allerede i Fjor ved ikke at gøre Loven færdig til den fastsatte Frist, den 9. September, saa vidt jeg ved 24-Aarsdagen for Unionens Tilvejebringelse, allerede ere komne en Samling tilbage. Hvis vi nu heller ikke blive færdige i denne, forekommer det mig, at det ser i og for sig ikke godt ud. Vi maa dog i nogen Grad ogsaa tage Følgerne af, at Rigsdagen arbejder paa den Maade, som den gør i disse Sager, for man kan jo sige, at vi kunde i alt Fald paa nærværende Tid have faaet Loven færdig. Men efter at det er blevet udtalt, at det ikke har nogen som helst Betydning i den Henseende, at der ikke sker nogen som helst Skade, hvis denne Sag nu ikke gennemføres, hvilket antagelig vil sige det samme som, at den bliver forelagt her i Landstinget til Efteraaret og behandles i et Udvalg paa almindelig Maade, svinder jo den Grund, som jeg efter Aftale med mine Meningsfæller har haft til at foreslaa, at vi ikke skulde have Udvalg. I og for sig er Forholdet jo ogsaa det, at Højre ellers aldrig modsætter sig et Forslag fra nogen Side om en Udvalgsbehandling. Jeg tillader mig derfor at rette det Spørgsmaal til den højttærede Minister: Hvilke Følger vil det have, dersom denne Sag gaar i Udvalg og ikke i Aar gennemføres? Vil det muligvis kun være et Etikettespørgsmaal for os at faa det færdigt i Aar, eller vil det muligvis faa reelle Følger med Hensyn til de Forpligtelser, som Danmarks delegerede i Berlinerunionen i 1908 have paataget sig? Hvis dette ikke er Tilfældet, ville vi ikke gerne modsætte os en Behandling i Udvalg, da ganske sikkert de af Folketinget foretagne Ændringer kunde have Krav paa at blive nærmere undersøgte foruden hele Sagen. I Fjor er Lovforslaget gaaet igennem dette høje Ting og det — med Tilslut-